

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 62. Fratrum Minorum ad Tartaros missio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. j
A. C. 1247.

§. LXII.

*Fratrum Minorum ad Tartaros
missio.*

ap. Rayn.
an. 1245. j
n. 16.
Vad. eod. n. 3

Jam duobus abhinc annis Papa Innocentius, ut Tartarorum ferociam mitigaret, & grassationem fisteret, ad eos miserat duos Fratres Minores, Laurentium Lusitanum & Joannem de Plano Carpino, sed seorsum & cum suis utrumque sociis: epistolæ tamen, quas ferebant, datæ sunt eodem die scilicet 5 Martii 1245, & ambæ Regi populoque Tartarico inscriptæ. In illa, quam F. Laurentius accepit, Papa eis loquitur de lapsu primi hominis, de natura divina humanæ juncta, de redempto genere humano, velut si nostrorum mysteriorum notitiam jam aliquam habuissent. Tum addit: *Dei Filius post suum ad vitam reditum in cælum ascendens reliquit in terra Vicarium, cui animarum curam, ac Regni cælestis claves commisit, ut hic cum successoribus suis id aperire posset atque claudere. Cum proin ipsi successerimus, & salutem vestram ardentem cupiamus, mitius latentes præsentium, ut horum doctrina imbuti Christianam fidem amplectamini. Christus his in litteris videtur potestatem suam tantum S. Petro ac Romanis ejus successoribus dedisse.*

Frater

Frater Joannes de Plano Carpino co-^{Sæcul. XIII.}
 mes S. Francisci, primus Saxoniae Cu-^{A.C. 1247.}
 stos, dein per Germaniam Minister Pro-^{Vading. n. 4.}
 vincialis fuit, & in Bohemiam, Hunga-^{de Script.}
 riam, Norvegiam, Daniamque Ordinem^{p. 221.}
 suum extendit. In epistola, quam fere-
 bat, Papa Tartaris vastitatem regionibus
 illatam, & crudelitatem omni huma-
 nitatis sensui contrariam exprobrabat:
 hortabatur, ut desisterent, ac præsertim
 Christianis parcerent; submitterent se
 Deo, ac per pœnitentiam satisfacerent:
 denique jubebat eos dicere belli causam,
 & quo usque suos progressus urgere vel-
 lent? In alia epistola Missionariis ejus-
 dem Ordinis magnam & variam facit pot-
 estatem etiam conferendi tonsuram &
 acolytos consecrandi.

Rayn. n. 181

Id. n. 19.

Ecce relationem F. Joannis de Plano ^{Vincenz.}
 Carpino in compendium redactam! Ju-^{Spec. hist.}
 bente Papa an. 1246 profecti, primum ad ^{lib. 31. c. 19.}
 Regem Bohemiae nobis faventem nos ^{Bergeron.}
 contulimus. Suasit, ut per Poloniam & ^{voyage de}
 Russiam iremus, epistolasque nobis ac ^{Carpin. c. 9.}
 firmum dedit præsidium. Ad Conradum
 Lanciciae Ducem delati, apud eum in-
 venimus Vasilicum Ducem Russiæ, qui
 precibus Conradi motus ad sedem nos
 duxit suam, ibique aliquamdiu retinuit.
 Oravimus, ut accerseret Episcopos suos,
 ac recitatis Papæ epistolis, eis reditum
 ad Ecclesiam suadentis, eosdem permo-

N n 5 vere

Sæcul. XIII.
A.C. 1247.

vere conati sumus. Sed responsum nobis decretorium dare non poterant absente Duce Daniele Vasilici fratre, qui Batum Tartarorum Ducem adierat. Vasilici jussu usque Chioviam Russiæ Metropolin ducti sumus in continuo vitæ periculo ob frequentes Lithuanorum in regionem incursus, ac multum frigoris & nivium pertulimus.

f. 20.
Berg.
f. 10.

Secundo post SS. Virginis Purificationem die, nimirum 4 Febr 1246 attigimus Canovam pagum Tartaris subiectum: ac primo die Veneris post cinerum diem, qui erat vigesimus tertius ejusdem mensis, ad primam Tartarorum custodiam advenimus. Postridie mane post parvum viæ spatium incidimus in eos, qui ibi præerant. Causam itineris, & quid negotii nobis esset, rogati sic respondimus. Nuntii Papæ sumus, qui Christianorum pater ac Dominus est. Ille nos mittit ad Tartarorum Regem ac Principes totamque gentem, Christianos omnes Tartarorum amicos esse, pacemque cum his habere cupiens. Optat præterea, ut hi apud Deum in cælo magni sint, ideoque tam per epistolas suas, quam per nos hortatur, ut Christiani fiant, cum salutem alia ratione consequi nequeant. Significat iis etiam, se mirari, quod tot homines, præcipue Christianos, & nominatim Hungaros, Moravos, ac Polonos ipsi subditos

ditos trucidant, ab his populis haud offensi. Monet, ut ab eis deinceps abstineant manus, Deumque lacesitum poenitentia mitigent. Orat, ut ipsi scribant, quid agere in posterum velint, & quænam sit intentio sua. Tartari audito responso nostro dicebant, nos suo jussu ductum iri ad Corenzam caput primæ custodiæ contra populos Occidentis positæ, ne subito irrumpere possint. Sexagies mille viris, & ad Borysthenis cursum ex parte Russiæ excubiis præesse dicitur.

Sæcul. XIII.
A.C. 1247.

6. 21.

Ad sedem delatis suam procul a se habitaculum nobis dari, & quæri ex nobis jussit, quomodo se salutare, id est, munerari vellemus. Reposuimus, Papam dona non mittere, ignarum, an usque ad eos pervenire possemus: præterquam quod loca periculis plena transferimus. Nos tamen haud omisso illi honorarium ferre de penu, quæ nobis modica esset. Ad ejus tentorium ducti, ter genu sinistrum ad portam flectere, nec transgredi limen inferum jubebamur. Admissi positus humi genibus debebamus officium nostrum exponere coram Corenza & cunctis primoribus eo fine congregatis. Diximus ea, quæ prius: etiam epistolas Papæ obtulimus. Sed interpres, quem Chiovia adduxeramus, eas expli-

Sæcul. XIII. explicando par non erat; nec alium sa-
 A.C. 1247. tis idoneum inveniebamus.

B. c. II.
 Tum equi nobis ac tres Tartari da-
 bantur, qui nos celeriter ad Batu-Canum
 ducerent, ab Imperatore inter ipsos poten-
 tissimum, & ad Volgam castra tenen-
 tem. Post primam jejunii verni Domi-
 nicam die lunæ scilicet 26 Febr. 1246 i-
 ter ingressi, quamvis properarem, non-
 nisi die Mercurii hebdomadis sanctæ ni-
 mirum 4 Aprilis advenimus ad Bati se-
 dem. Tectum bis mille circiter passus
 ab eo distans nobis assignatum est: ac
 instante eum accedendi tempore, inter
 duos ignes nobis eundum esse audivimus.
 Cum nollemus, dicebant, id eo facien-
 dum, ut, si malum coqueremus consilium,
 aut venenum gereremus, ignis effectum
 ejus impediret. Paruimus, ut ejusmo-
 di suspiciones deleremus. Batum eo-
 dem ritu, quo Corenzam, allocuti, ad ex-
 planandas Papæ epistolas interpretes
 poscebamus, & sacro Parasceves die ac-
 cepimus. Cum istis in linguas Russicam,
 Arabicam, & Tartaricam eas transuli-
 mus: & ultimam traductionem Batus
 oblatam sibi attente legit.

G. 22.
 Sabbato sancto nobis dici curavit, ut
 Imperatorem Cuinum sive Cajucum adi-
 remus: sed e nostris aliquos detinuit, se
 ad Papam eos remissurum causatus: &
 nos eis epistolas tradidimus, relationem
 eorum

eorum omnium, quæ egeramus, continentes. At postquam ad Borysthenem venerant, ibi retinebantur usque ad nostrum reditum. Die Paschatis 8. Aprilis post rem divinam a fratribus nostris multas inter lachrymas discessimus, vivendumne porro, an moriendum nobis esset, incii. Ducebant nos duo Tartari tam fractos viribus, ut vix equitare possemus. Nam per tempus verni jejunii præter milium, aquam, & salem victum alium non habueramus. Idem erat cæteris jejunii diebus, nec nisi solutam nivem bibimus. Maturavimus tamen iter, sæpe quater aut quinquies per diem equos mutando, ab octava Paschatis, 15 Aprilis 1246 usque ad diem S. Magdalenæ 22 Julii. Tam longa in via campos calvariis & ossibus humanis confitos vidimus & ingente numero urbes arcesque dirutas, tristia Tartarorum transitus monumenta.

§. LXIII.

Cajuc - Camus Tartarorum.

Festo S. Magdalenæ die ad Cuinum advenimus: sed nobis sui copiam tum non fecit, quia necdum in Imperatorem electus, regimini se nondum immiscebat. Ut hic relationis locus intelligatur, scire oportet, Octajum Ginguiz-Cani filium, ac

Sæcul. XIII.
A.C. 1247.

c. 23.

c. 25.

B. c. 14.

c. 30.

B. c. 15.

Sup. Lib.
LXXIX.

§. 2.

secun-